

LA DAINA (SONET)

Un relat de: [PERLA DE VELLUT](#)

LA DAINA

(SONET)

Ix tu, Dafne, bevent camps i ciutats,
en llarga daina d'aigua convertida,
fins al mar de les blanques claredats,
passant firmament per la llum florida;

que jo eixiré a esperar-te, tu esmorteïda,
fent jonc dolç a les altes soledats,
ferida per l'aire, i així requerida
a la teua veu entre les tempestats.

Deixa'm que ame en els teus llavis gelats,
per a tu, aqueixes aigües corredores,
en l'aire solitari, tremolat.

En la neu, el teu nom embolicat,
torna't a les muntanyes enfiladores,
daina d'escuma i de la eternitat.

Autor: PERLA DE VELLUT